

۳۲، ۹۷
 باقی
 حاقب
 (۱۲)

باق
 (۱۲)

تجميع يندر

وسبح حضرت محمد الله انعم الله على العالمين بنظر العجايب بنظر العجايب بنظر العجايب

امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه افضل الصلوات والسلام زناج اولاد

(بمصدق الشراء و الامير الرحمان) و حقيقتا كانه اقتدار و اجود

الظلمة عنون العاقلين) مترشح قلم سعادت شير حضرت اوستا دى معاذى علمى

بغير العظماء مولانا مولوى آقا سيد عزت على بلقوى المناطبة طاريف و اعظم

صاحب طارات چين بلارى و غير ذلك خلف الصدوق حضرت سيد عالم نيل

عاجل آقاى آغايبان آقا سيد محمد شفيع امير ابدى كه در حيا جليل

از خطاب خانى ديباوى و ملك الشراى و غير ذلك اذرو سا

لكن بزرگ فريد و غير عظام ان نمانه بخت ششج اعلى الله

و حاصل بود خنده گزير نسو

و حاصل بود خنده گزير نسو

ذکر علی علیه السلام

لا اله الا الله
تقدوس علی درین قصیده
ناد علی
۱۶۵

کلمات شکر از حضرت علی

علی شاه دین پرور است	علی حامی و شافع محشر است
علی صید است و علی میرما	علی حجت و خلق را در پیر است
علی افضل از آدم و شیث و نوح	علی باز همه بهتر و در تر است
علی پیر اول و آخر است	علی انبیا را شده و اوست
علی شریف از نفس پاک است	علی حق و عالم پذیر است
علی را چو دیدم در جاعلی است	کلاهش حق را علی بنهاد است

علی گربودی نبودی نبی	علی ستمده خالق و اور است
علی بر اسما طین و بران	علی ابلیمان چون قنبر است
علی بو بوز آوشه بحر و بر	علی مالک مسجد و منبر است
علی صفرو و فاع خیدر است	علی حیدر و ذابح عشر است
علی محمد علم غیب خدا	علی شد علم پیغمبر انبیاء
علی عین ایمان علی اصل بن	علی با خدا و علی حق مناس
علی راز دار محمد رسول	علی جان نثار بن اسرار
علی صاحب معجزات رسول	علی هست مهدوح و بر امانی
علی منظر نور بزوان پاک	علی معنی سوره و الدنسی
علی منظر خالق فدائیکر	علی هست همی بدر البقی
علی منظر قدرت جزو کل	علی صنع حق مانع مانع
علی تاج وار ولایت بکر	علی هست امین شاه قلی کنی

علی غایت غائی المت	علی قبا علی یمنون الطوام
علی محبتی امصطفیٰ رضی	علی بنما پیشوا امتدا
علی حیدر و ذاب و غیره است	علی سعید و ذاب و غیره است
علی بهرام شاد و شیه	علی است محبوب رقیب
علی معیدیل و علی بنیظ	علی راشیدی نشد جز نبی
علی دافع غم علی دستگیر	علی است مشککشای جهان
علی التجمع کل علی مره شیه	علی شاه مردان دلدل سوار
علی شه سوار و علی شیرگیر	علی مرد میدان بر معرکه
علی چون نباشد مخلوق امیر	علی درلی امرکن و کان
علی برق و در حق قوم شیر	علی آسمان تر مرمبب
که اندر نلدش کشیدند تیر	علی راست گوی اندر ناز
عدو جلد را معترف با گزیر	علی راست صد با نضال کج

علی علی کل نشستی تقریر	علی بر عیسیٰ سمیع و بصیر
علی حیدر و ذابح غنم است	علی مفسر و قانع خیر است
علی را ولایت ایالت بود	علی خرم نفس رسالت بود ^{۲۲}
علی کاظم از کل آفت بود	علی کافی بر همه خطیب
علی آسمان شرافت بود	علی پاک طینت علی نیکتر
علی باسی بر ضلالت بود	علی حامی شرع دین نبی
علی خود مختار بقدر بود	علی خود مسدود کل سود
علی آفتاب هدایت بود	علی مادی کل قوم از حد اول
علی خیر محض و سعادت بود	علی را سخا بی تناسبی بود
علی ناپادشاه ولایت بود	علی داد پذیرین در لوطا
علی جان شاه رسالت بود	علی شد کعبه بدوش نبی
علی افس حق و عدل است بود	علی باسط من خلاق و خلق

<p>علی حیدر و ذاب غمتر است</p>	<p>علی صفدر و فاتح میسر است</p>
<p>که از نور واحد شد این امتناع</p>	<p>(۵) علی را نشد جز یکفو از دواج</p>
<p>بپسالی زدی ملک کنی تخت و تاج</p>	<p>شده از خطبه فاطمه یاس کل</p>
<p>که بر مولدش طفت سازند حاج</p>	<p>بود مقصد حاجیان هر مقام</p>
<p>چو گرد و شرف و نینج و دواج</p>	<p>معدن زمین ساخت از حکم او</p>
<p>شهبان میدهندش بوقت خراج</p>	<p>در سل و یاقوت و دنیا و سرخ</p>
<p>ز بعد طلانه قره را شد دواج</p>	<p>قبول و لاش نمودند از ان</p>
<p>با کسیر اعدا نماند احتیاج</p>	<p>هر آنکس که شد حاصلش عشق او</p>
<p>که فخر ولای علی خود راج</p>	<p>ز تکیه قر خایف مشو</p>
<p>که از سر بر در سندی طبع</p>	<p>بگو یا علی یا علی یا علی</p>
<p>که از نامش گماند کند استیج</p>	<p>کسی که ز دلانش شد بیج</p>
<p>علی حیدر و ذاب غمتر است</p>	<p>علی صفدر و فاتح غیر است</p>

علی میکند کار پیغمبران

علی راست بود هموار حکم

علی صلح خوچه بزرگ و گل

علی خامیت داد در ادویه

علی راعصا دان تویندست

ظهور عجماب بود از علی

نجات از علی شد بنوح و خلیل

که مجتهدم در بر من از دست حج

که قدرت عسدر احمای فضل

پراغند فرس چو پاک از من

علی صفدر دفع خیر است

علی عاشق عشق و شوق است

یلا وحی جبرئیل این بیگمان

که راند علی حکم بر آسمان

علی رنگ خوش کرد در ^{از غوان}

علی بوسه خوش داد در ^{از غوان}

بر آیه طفل سپرد جوان

علی راست نامد علی هم پر شان

علی منجی کل پیغمبران

علی نیزه آن که از وی عیان

علی را فغان بود سیران

علی بر مجبور و عاجز آبان

علی حیدر مدافع حشر است

علی شد بایجاد عالم صعب

۱۸

مستوفی ملک با کمال ادب	پیشتر ستاره بزوز ازل
نجات نیاہ و شہ ذبیح	دم و لحم احمد علی و نسلے
شرافت ماب او عالی نسب	علی ابن ابوطالب پاک ذات
حیدر دین چاندیش بولہ	بنی گفت اورا چوراس منے
کہ در خلق رب بند علی	بوصف علی قاصر اندم زبان
شود دور از وحزن و غم	ز نزد مضطری کرد یا علی
ادا فرض او کن پیے نشد	بکین فضل بر حال زار رفیع
نہی کرد از ان پوتر اللہ	جو بالین و فرشتہ بر آفرشت
دلی پوتر اب است این	لکر خلقت آدم است از تراب
علی حیدر دین چاندیش	علاء صیدر و فلاح خیر است
بسیار است کویں بازار حق	دعالم از ویافت نظم و نسق
بہر زمان اسباب خلق	زمی صاحب مدد و حکمت است

بانشجار او دار آب حیات	که گشتند با بار و غصن و درق
چو عالم همه پر ظلمات بود	باین سبک فلق گشت دشمن حق
بایش اطاعت کنان ماسوا	بگشت فرود برده سر طاق
شود موده زنده بکلم علی	همه ممکن و منت یک نسق
روان گشت از حق بر این ^{روا}	مطبعش زمین تا به قضم طوق
سبق دلو جش سخن ملک	که جبریل هم زد گرد و بسق
سزوا بیار اگر قرب حق	چو بنیم اورا نماید حق
بیک دست دراز نیز کند	که دل ساخت اورا و در این ^{اورا}
علی صدر دلق خیر است	علی حیدر ذاب غتر است
علی سعدن جود و لطف و کم	علی ذی قار و علی ذی شرم
علی صاحب سولت عظمت است	علی با مهابت علی مختصر
پیر حرب او ناصر و فتح یاب	او عادل گواه اندر بیف علم

(۵)

<p> نبی الوری شافع محترم ولی در علی الله اکبر اتم ششم ولی آتش فانغ از هر الم بزاتش مبارکی است لوح قلم حقوقش بود بزرگتر هم که بعد از حسابش نشد بشیر کم علی قاسم الحق بجانش قسم علی حیدر و ذابح عشر است کایان علی رخیا بان علی طراوت ده سنبلستان علی بود نایب سیمش بستن علی صدق برادر عثمان علی </p>	<p> علی آنکه ایچو کندش احقر هم تمام نبیا را و کایت بود عدوش در بین مذاب الیم از ان بیشتر علم و فضل کمال چو با هر رسولی علی بوده است مقسم علی نمی رابعد است علی حبت نامرانشه قسیم علی صفدر و قلع خیر است بهار رخیا بان ایمان علی زمین بنزد گلزار از فیض چرخ زمین و چرخ خیر است کذب نه در حوق و دلی </p>
---	---

<p> بهر جا که باو دیدار آن علی کند چون اشارت بفرمان علی که بر سر تخت است سلطان علی صراط است هر صراط و نیز آن علی بحرب یگان در میدان علی امام و غاشیر زیدان علی علی حیدر و ذابج غشیر است بصوت حسن صبح شاه کو نمودن چون و اصغان جو بگنجد اگر بحر اندر سب اگر چه بود سران تو بشو یکشخص نماید بیغ از چو </p>	<p> بر وید بجا علف زربا شود سرد و وزخ بفرمان او ثلاث موالید را حکم است صراط علی حق نمک به محراب امام زمین علی خشنفر زو میر بر تن علی صندر و فاع خیر است بنیاد بخوان مطرب خوش شالش کسیر اندر نشد من گوگت راجح کو کل که قلب مجنون نباشد جز اظهار آن سیماری بود </p>
---	--

<p>مکراندین سرگم گفتگو بشد حالیش پرده رو ازین نکته رازی فضلش نه ثالثی کالین دورا علی بکل مراتب علو علی حیدر و ذابح عمر است</p>	<p>نصیری نیم بنده عالی نیم بمعراج احمد لعش مجید نمایان شد از پرده دست محمد بردن و علی شد درون بحال و بقل و منال و نوال علی صفدر و فاتح غیر است</p>
---	---

عده داد علی بحساب ایچیکصد و شصت پنج میباشد و هم ندولالای
 بدستور بالادین حین بنی القاف بنویسد مصنف اسم مبارک علی که در آن
 یکصد و شصت پنج و فوآده پس اینهم بجا علی است ازین بقا بشد که
 کلین بنفت مقبول به گاه بنیاب امیر است و سر الترفیع این
 قصیده لغتیه
 کلین بنی احمد کا دوستا
 شکر به جاسکانه است

کب پیش مقدس ہیہ گردوخ
 کیا دھن ادا مجھے بلیر نہ قلم ہو
 خلاق و عالم اپنے قدرت کے
 رہ رہو نہیں کہے کاوزم غریب
 طفل دل دیوانہ حاضر یہ نذرانہ
 ایک حصہ سال کا اک حصہ امت کا
 شمشاد مروت کا اور سر و محبت کا
 دل اپنے پویمیکر ہی اطہر و پاکیزا
 بندے سے جہالت میں نگرانی الفت میں
 جیت لہ قدم اپنا تھکوپہ سر کر گیا
 لذت ہو کہیں حاصل الفت میں
 مشکوں کا ادا مجھے کی جگہ کن
 ہر ایک صف ترکان اس سرور عالم کا
 دشمن تو کی عشق اور روزگار خوشامیاد

ہستان و نشان کے اطراف یہ لانا
 رہتے تھے حضرت کا بالاسی ہی بالاسی
 قدیر ہے ہمیں کہ کیا ساہ میں ڈھانڈا
 ہو نہ سچے جانا پاونین جو جھالا
 کہو اور میں غصے کے بیٹھاسی مال
 و جھمکے باعث قدسہ کلا و بالاسی
 کیا یہ قدسہ زون ہی عالم نرالا
 الماس چک میں اور نرمی میں گلا
 گردانے لاکت حضرت کے نکال ہی
 ثابت ہو اچھو گری میں کہ نرالا
 عشق اش و لا کا الفت کا نوالہ
 عشق جو دریا جھو عشق شہ و آلا
 قتل صفا و اکو طین ہو ساہ کی
 انگشت زمین کی شمشیر شمشیر

ہے تاج مہمہ بیزارت نہیں کی
 جو عاشق و شیدہ پر احمد نو اسو کا
 غور شیدہ قمر و دون حضرت ہی دین
 بگڑی کی ہم اپنی دور زمین پیکر
 ڈوبا تہا بہار اپنا دریا مہا میں
 لید رنگ ہے تینا کا ہر رہنہ اک
 دین تدریس اکسین کوزی مہا میں
 نعت طیل برین کلمہ حال رخ احمد
 حشر میں رفیع آتو عقیقا کا نہ عکس

اس شاہ کی فرقت میں لپکے مرے
 رہتے ہیں اور دن بالاد و مال
 عکس رخ حضرت دنیا میں اور حال
 رحمت مگر اپنی حضرت نکلا ہر
 پر احمد برسل کی رحمت ہے جیسا
 ادب کس رسول کے کا نہ ہر
 ناظر ہندہ ہر کا جو نقطہ کہ کالا
 شہک رخ انور یہ رنگ کالا
 یہ تیرا قصیدہ ہی جنت کا بنا

مناجات بدرگاہ حضرت قاضی الحاجات

یا رب میں بند تیرا عیب مجھ پر
 عورت میں تیرا ہوا پتھن
 ہو دردی کہتے افزون ہو
 اللہ اللہ دل جن برا

دہر گناہ میرا یا غافر الخطایا
 کہ فضل میں ترا چو یا لا شف البلیا
 ہر گناہی کہی تو دولت یا مجزل العطایا
 یہ ہر گناہی کہی تو دولت یا مجزل العطایا

